

วารสารการเมืองการปกครอง

Journal of Politics and Governance (JOPAG)

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 กันยายน 2557 – กุมภาพันธ์ 2558

ประชาสังคม – การบริหารท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่น – นโยบายของรัฐ

(Civil Society – Local Administration and Local Government – Public Policy)

เจ้าของ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ความเป็นมา วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคามในฐานะหน่วยงานทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์ เล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่ ผลงานวิจัยของนิสิต นักศึกษา อาจารย์ตลอดจนนักวิจัยทั่วไป จึงเห็นสมควรจัดทำวารสารวิชาการชื่อ “วารสารการเมืองการปกครอง (Journal of Politics and Governance)” เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ และให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับระดับชาติ ระดับนานาชาติ หรือระดับสากล และเป็นการเสริมสร้างศักยภาพทางวิชาการของวิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยฉบับแรกตีพิมพ์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 กันยายน 2553 – กุมภาพันธ์ 2554

- วัตถุประสงค์
1. เพื่อเสนอบทความทางวิชาการและบทความวิจัยที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถแสดงถึงประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎี (Theoretical Contribution) เพื่อให้นักวิชาการและนักวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ (Managerial Contribution) ผู้สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานด้านรัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์
 2. เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบการเผยแพร่ความรู้เชิงรัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์แขนงต่างๆ รวมทั้งเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ระหว่างคณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ทางรัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์

กำหนดการออก ปีละ 2 ฉบับ

การเผยแพร่ เผยแพร่แก่สมาชิก ห้องสมุดสถาบันการศึกษา และวารสารออนไลน์ผ่านทางเว็บไซต์

บทความที่ส่งไปยังกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่ส่งคืน

- * ทศนะและข้อคิดเห็นใดๆ ในวารสารการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย
- * บทความในวารสารนี้มีผู้เชี่ยวชาญประเมินบทความ
- * บทความในวารสารฉบับนี้ สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากกองบรรณาธิการเท่านั้น

กองบรรณาธิการ (Editorial Board)

1. รองศาสตราจารย์ สีดดา สอนศรี
(หัวหน้ากองบรรณาธิการ - Editor-in-Chief)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจริญชาญ จงสมชัย
(ผู้ช่วยบรรณาธิการ)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
4. อาจารย์ ดร.อลงกรณ์ อรรคแสง
(ผู้ช่วยบรรณาธิการ)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5. อาจารย์เฉลิมเกียรติ ภาระเวช
(ผู้ช่วยบรรณาธิการ)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
6. อาจารย์จิรศักดิ์ โพทาวิน
(ผู้ช่วยบรรณาธิการ)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
7. Mr. Matthew Forest Taylor
(ผู้ช่วยบรรณาธิการ)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ภัทรชนานันท์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประโยชน์ ส่องกลิ่น	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
9. Professor Dr. Belinda Aquino	University of Hawaii at Manoa
10. Professor Maria Faina Luceo-Diola	University of the Philippines
11. Professor Mahmud Mastura	Universiti Kebangsaan Malaysia
12. Dr. Ahmad Aldrie	Universiti Kebangsaan Malaysia
13. Professor Sumar Tono	Universitas Brawijaya Indonesia
14. ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
15. ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต บุญบงการ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
16. ศาสตราจารย์ ดร.ลิขิต ชีร์เวทิน	ราชบัณฑิต
17. ศาสตราจารย์ ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์	มหาวิทยาลัยรังสิต
18. ศาสตราจารย์ ดร.จรัญ มะลูลีม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
19. ศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ศิริไกร	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
20. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
21. รองศาสตราจารย์ สมยศ เชื้อไทย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
22. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรหิรัญ	มหาวิทยาลัยมหิดล
23. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา สุจริตชนารักษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
24. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ ไชยพร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
25. รองศาสตราจารย์ ดร.โคริน เพื่องเกษม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิดา กมลเวชช	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร สอนศรี	มหาวิทยาลัยมหิดล
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ดี เพชรเลิศอนันต์	มหาวิทยาลัยรังสิต
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิศาล มุกดาร์ศรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเฝือ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ เหลืองประภัสร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
32. อาจารย์ ดร.สมพร คุณวิจิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
33. อาจารย์ ดร.ธัญญาทิพย์ ศรีพนา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
34. อาจารย์ ดร.กนิษฐา ชิตช่วง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
35. อาจารย์ ขปา จิตต์ประทุม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสาร (Advisory Board)

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต	บุญบงการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ลิขิต	ธีรเวคิน
3. ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.เอนก	เหล่าธรรมทัศน์
4. ศาสตราจารย์ ดร.จรัญ	มะลูลิม
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	ภกภาสнівวัฒน์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.วริยา	ชินวรรณ
7. รองศาสตราจารย์ สีดดา	สอนศรี
8. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา	สุจิตธนารักษ์
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์	สุขศรีงาม
10. รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์	พวงงาม
11. รองศาสตราจารย์ ยุพา	คลังสุวรรณ
12. รองศาสตราจารย์ กุลชน	ธนาพงศธร
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย	วงศ์ชัยสุวรรณ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวสดี	ชัชวาลย์

เจ้าหน้าที่ประจำวารสาร

1. ว่าที่ร้อยตรีภวิณทร์ พิมจันนา เลขานุการกองบรรณาธิการ
2. นายสุริยา ชันแก้ว ผู้ช่วยเลขานุการฯ
3. นายศรัณญ์ บุตรโคตร ดูแลเว็บไซต์

สำนักงานกองบรรณาธิการ วารสารการเมืองการปกครอง วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ถนนท่าขอนยาง-ขามเรียง ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

โทรศัพท์ 043-754321, 0-4375-4333 ต่อ 3708 โทรสาร : 043-754137, 043-754317

เว็บไซต์ : <http://www.copag.msu.ac.th/journal>

บทบรรณาธิการ

วารสารการเมืองการปกครอง (Journal of Politics and Governance) ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน กันยายน 2557 – กุมภาพันธ์ 2558 ฉบับนี้ ครอบคลุมเรื่อง **ประชาสังคม การบริหารท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น และนโยบายของรัฐ** ซึ่งในแต่ละเรื่องเป็นประเด็นการศึกษาวิจัยของผู้เขียน โดยฉบับนี้ได้มอบหมายให้อาจารย์จรัสศักดิ์ โพกาวัน ผู้ช่วยบรรณาธิการเป็นผู้ช่วยดูแลเรื่องความถูกต้องในรูปแบบของบทความ บทความทั้งหมดมี Peer Reviewers ที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละด้านเป็นผู้ประเมิน ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาและรูปแบบ บทความทั้งหมดในวารสารฉบับนี้มี 3 กลุ่มด้วยกัน

กลุ่มที่ 1 เป็นเรื่องเกี่ยวกับประชาสังคมและการเมืองภาคประชาสังคม โดยบทความแรกเป็นบทความพิเศษรับเชิญโดย **Dr. Maria Faina L. Diola** ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบพื้นที่สาธารณะ (Public Sphere) ในบริบทของความเป็นประชาธิปไตย ในการนำไปใช้กับบริการสาธารณะในชุมชนท้องถิ่นของประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์ ผู้เขียนได้เปรียบเทียบการนำเสนอบริการสาธารณะของรัฐต่อชุมชนท้องถิ่นของทั้ง 2 ประเทศ ว่าชุมชนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการตอบสนองต่อบริการสาธารณะของรัฐอย่างไรบ้าง โดยผู้เขียนสรุปว่า พื้นที่สาธารณะในท้องถิ่นในเรื่องของการบริการของรัฐนั้นต้องประกอบไปด้วย รัฐบาลที่ตอบสนองต่อชุมชน ในขณะเดียวกันชุมชนต้องมีความตื่นตัว ที่จะแสดงความคิดเห็นต่อการบริการต่างๆที่ภาครัฐจัดหามาให้ นอกจากนี้การบริการต่างๆของภาครัฐในพื้นที่สาธารณะชุมชนท้องถิ่นนั้น จะต้องประกอบไปด้วย บทบาทของภาคประชาสังคม บทบาทของภาครัฐและความเป็นประชาธิปไตยที่จะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันต่อการบริการของภาครัฐเพื่อให้ชุมชนได้รับการบริการที่สูงสุด ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของชุมชนต่อบริการสาธารณะในพื้นที่สาธารณะของท้องถิ่นของฟิลิปปินส์มีมากกว่าประเทศไทย **ธีรพัฒน์ อังศุขवाल** ได้สำรวจแนวคิดของประชาสังคมตั้งแต่ศตวรรษ ที่ 18 มาถึงศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้กล่าวว่ภาคประชาสังคมในศตวรรษที่ 21 นั้น เปลี่ยนไปโดยเน้นความสำคัญของภาคประชาสังคมในการจัดหาพื้นที่สาธารณะ (Public Space) ซึ่งเป็นพื้นที่รวมของผลประโยชน์และคุณค่าทางสังคมที่หลากหลาย ประชาสังคมในฐานะพื้นที่ทับซ้อน มี 3 ภาคส่วนที่สำคัญคือ ภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคพลเมือง ซึ่งจะต้องรับผิดชอบร่วมกันและมีความสัมพันธ์กันในลักษณะประชาสังคมแบบ Civil Society Diamond ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Dr. Maria Faina L. Diola ที่ศึกษาพื้นที่สาธารณะ(Public Sphere) ในกรณีการนำเสนอบริการของภาครัฐคือ ทุกภาคส่วนต้องรับผิดชอบร่วมกันซึ่งแนวคิดนี้มีใช่เป็นของใหม่สำหรับประเทศฟิลิปปินส์ นอกจากบทบาทของภาคประชาสังคม ในฐานะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการดังกล่าวแล้ว **ดร.ณัฏฐ์ หมั่นสมักร** ยังได้ศึกษาการเคลื่อนไหวของขบวนการแรงงานไทยช่วงเหตุการณ์ทางการเมือง การเคลื่อนไหวของภาคประชาสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เข้าร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองจนก่อให้เกิดพฤษภาทมิฬในปี 2549

กลุ่มที่ 2 เป็นกรณีศึกษาของการบริหารและการปกครองท้องถิ่นในหลายจังหวัดด้วยกัน โดย จิรัฐ ขวณชม และคณะได้ค้นหาแนวทางในการพัฒนาผู้นำชุมชนที่มีศักยภาพในการบริหารชุมชนให้ดำเนินวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งช่วยสอดส่องชุมชนในการรักษาความปลอดภัยด้านยาเสพติด ซึ่งทำให้ชุมชนแห่งนี้เป็นตัวอย่งที่ดีของชุมชนอื่นด้วย ประโยชน์ สังกิ้น ได้ศึกษาเรื่องการจัดการท่องเที่ยวท้องถิ่น บ่อนชะชอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าภาคีที่จัดการท่องเที่ยว 3 กลุ่ม คือ ภาคีในระดับชุมชน ภาคีในระดับอำเภอ/ จังหวัด และภาคีในระดับชาติ ซึ่งร่วมมือกันจัดการท่องเที่ยว ทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อชุมชนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่สำคัญผลจากการท่องเที่ยวทำให้บ้านชะชอมมีรายได้มากขึ้นเป็นผลให้ชุมชนฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติเพื่อให้เป็นแหล่งนำท่องเที่ยว เอกราช บุญเรือง ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินจังหวัด โดยมีข้อเสนอแนะว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอุบลราชธานีควรมีนโยบายเตรียมพร้อมในการจัดเก็บภาษีให้เป็นระบบและควรสอบถามทัศนคติของบุคคลในท้องถิ่นด้วย นอกจากงานวิจัยดังกล่าวแล้วยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรในท้องถิ่นอีก 2 เรื่อง เรื่องแรงงานของ วิลารัตน์ แสนชัย ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งพบว่าผู้บริหารควรสนับสนุนบุคลากรด้านต่างๆ เช่น การเลื่อนขั้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การทำกิจกรรมร่วมกัน การให้รางวัล และการจัดบุคลากรให้ทำงานตรงกับสายงาน ส่วน ยศวรรธน์ การะเกตุ ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการราชทัณฑ์ในกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นสารสินธุ์” พบว่า ผู้บริหารได้ดูแลคุณภาพชีวิตของบุคลากรในจังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ อย่างเพียงพอในด้านการดูแลสุขภาพสำหรับปฏิบัติงาน ด้านการช่วยเหลือการดำรงชีพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ด้านลดภาระงาน ด้านเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และด้านวินัยและจริยธรรม ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่นนั้น คะนอง พิณ ได้กล่าวถึงเครือข่ายอำนาจการเมืองในท้องถิ่นของจังหวัดจันทบุรี 3 กลุ่ม ด้วยกันคือ กลุ่มนักกฎหมายและสื่อสารมวลชน กลุ่มครูข้าราชการและพนักงานในองค์กร กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นและนักธุรกิจ ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มต่างมีผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองด้วยกัน และระหว่างเครือข่ายของนักการเมือง (Political Dynasty) ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัญหาในการปกครองท้องถิ่นของไทย ทำให้เกิดการรวมพรรคพวก (Cronies) สร้างความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม อันเป็นที่มาของความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งสอดคล้องกับ ชวงศ์อุบล ที่ได้ศึกษาแนวทางในการจัดซื้อจัดจ้างของกลุ่มต่างๆในท้องถิ่น ประเด็นที่นอกเหนือจากความขัดแย้งของบุคลากรของรัฐในท้องถิ่นดังกล่าวแล้ว ยังมีความขัดแย้งของประชาชนกับหน่วยงานของรัฐ กรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินแม่เมาะ โรงไฟฟ้าพลังน้ำ เขื่อนปากมูล จากการศึกษาของ ภูมิใจ ชุมพร ที่ต้องใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ย ประณีประนอม และให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา นอกจากกรณีศึกษาต่างๆเกี่ยวกับการบริหารงานท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นของไทยแล้ว นพรัตน์ วงศ์วิทยาพาณิชย์ ได้กล่าวถึงการปกครองท้องถิ่นของ

ประเทศจีน ที่แบ่งโครงสร้างตามระบบชั้น (Tier System) ตั้งแต่หน่วยปกครองท้องถิ่นระดับมณฑล ระดับ Prefecture ระดับ County ระดับ Township และระดับ หมู่บ้าน มณฑลปกครองตนเอง เทศบาลเมือง เขตบริหารพิเศษ รวมทั้งระบบการเลือกตั้งของจีนที่แตกต่างกับประเทศที่เป็นประชาธิปไตยไว้อย่างน่าสนใจยิ่ง

กลุ่มที่ 3 เป็นเรื่องนโยบายของรัฐในระดับท้องถิ่นและระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ กัมปนาท พรพรมวินิจ ได้ศึกษานโยบายการพัฒนาชุมชนในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในภาคตะวันออกโดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งได้นำเอาแนวคิดของเทศบาลนี้ไปใช้กับเทศบาลอื่นๆด้วย กัลยากร ภูสมมา ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามนโยบายสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชนของกองทุนสวัสดิการชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีข้อเสนอแนะว่า ส่วนราชการควรกำหนดขอบเขตระเบียบข้อบังคับของกองทุนสวัสดิการชุมชนให้ชัดเจน ส่วน ในนโยบายระดับชาติ คณารักษ์ คันทมธูรพจน์ ได้เสนอให้โรงเรียนได้นำเอาอาหารอินทรีย์ มาจัดอาหารกลางวันให้เด็ก โดยให้ผู้บริหารโรงเรียนทำสัญญากับเกษตรกรใกล้กรุงเทพมหานครในการจัดอาหารอินทรีย์ ซึ่งเป็นนโยบายระดับประเทศที่ควรส่งเสริม ส่วน แสงเทียน อยู่เถา ได้ศึกษาสถานภาพเกี่ยวกับการนโยบายพัฒนาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตใจของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อสร้างคุณภาพการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญควบคู่ไปกับด้านวัตถุและจิตใจโดยได้ยกตัวอย่างมาเลเซียที่ได้บริหารแผนพัฒนาความซื่อตรงแห่งชาติเป็นการเฉพาะ บทความสุดท้ายเป็นนโยบายระหว่างประเทศเกี่ยวกับเนห์รูกับนโยบายอาวูธ นิวเคลียร์ของอินเดีย 1947 – 1964 โดย สุรัตน์ โหระชัยกุล ซึ่งได้อธิบายวิวัฒนาการนโยบายอาวูธ นิวเคลียร์ของอินเดียผ่านการตัดสินใจของเนห์รูในบริบทการเมืองภายในและการเมืองระหว่างประเทศไว้อย่างน่าสนใจยิ่ง

วารสารการเมืองการปกครองในฉบับต่อไปเป็นปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมีนาคม – สิงหาคม 2558 ซึ่งจะเปิดรับบทความทางวิชาการ โดยมีการกำหนดสัดส่วนให้บทความจากภายนอกมากกว่าภายใน ทางกองบรรณาธิการจะรับบทความทาง Online และตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม รวมทั้งเผยแพร่ทาง Online ในขณะเดียวกัน และจะรับบทความที่ดำเนินการตามกฎและระเบียบของวารสารที่ได้แจ้งในเว็บไซต์เท่านั้น โดยมี Peer Reviewers ประจำฉบับ ทั้งนี้เพื่อรักษาคุณภาพของวารสารการเมืองการปกครองไว้

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียนทุกท่านที่ส่งบทความมาลงในฉบับนี้และหวังว่าวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในทางวิชาการและการทำวิจัยต่อไป

รองศาสตราจารย์ สิดา สอนศรี

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

(Editor – in – Chief)